УДК 330.3:351

Якимчук Олег Феодосійович
кандидат наук з державного управління,
керівник групи розрахунків відділу бізнес-систем
ТОВ «Рівненська обласна енергопостачальна компанія»
Yakymchuk Oleh
PhD in Public Administration,
Head of the Calculation Group of the Business Systems Department
Rivne Regional Energy Supply Company LLC
ORCID: 0000-0002-0960-8835

Постельжук Олександр Петрович
кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри політичних наук
Рівненський державний гуманітарний університет
Postelzhuk Oleksandr
PhD, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Political Sciences
Rivne State Humanities University
ORCID: 0000-0002-7123-7908

DOI: 10.25313/2520-2294-2024-7-10115

РЕАЛІЗАЦІЯ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН БІЗНЕСУ І ВЛАДИ У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ

IMPLEMENTATION OF PARTNERSHIP RELATIONS BETWEEN BUSINESS AND GOVERNMENT IN THE CONTEXT OF ENSURING SUSTAINABLE DEVELOPMENT: METHODOLOGICAL APPROACHES

Анотація. *У сучасному світі сталий розвиток стає невід'ємною частиною стратегій багатьох організацій і держав. Це вимагає взаємодії між різними секторами суспільства, особливо між бізнесом і владою. У контексті сталого розвитку, партнерські відносини між цими двома суб'єктами є ключовими для досягнення довгострокових цілей економічної, екологічної та соціальної стабільності.*

Партнерські відносини між бізнесом і владою є надзвичайно важливими для забезпечення сталого розвитку. Вони дозволяють поєднувати ресурси, знання та досвід задля досягнення спільних цілей. Крім того, такі відносини сприяють підвищенню довіри між різними секторами суспільства, що є важливим чинником стабільного розвитку. Партнерство сприяє вирішенню складних соціальних й екологічних проблем, які вимагають комплексного підходу. Наприклад, проблеми зміни клімату, зменшення бідності, забезпечення доступу до якісної освіти й охорони здоров'я не можуть бути вирішені тільки зусиллями однієї сторони. Вони вимагають спільних дій та взаємодії різних суб'єктів.

Мета. Метою цієї статті є визначення та теоретичне окреслення концептуальних механізмів реалізації партнерських відносин між бізнесом і владою задля імплементації концепції сталого розвитку.

Матеріали і методи. Партнерські відносини між бізнесом і владою можуть набувати різних форм залежно від специфіки конкретної ситуації:

публічно-приватне партнерство; корпоративна соціальна відповідальність; інноваційні кластери й інкубатори. Форма співпраці у вигляді публічно-приватного партнерства передбачає спільне фінансування й реалізацію різноманітних екологічних проектів, які мають важливе соціальне значення, дозволяє поєднати ресурси та експертизу обох сторін для досягнення спільних цілей. Наприклад, будівництво інфраструктурних об'єктів, розвиток енергетичних проектів, покра-

щання міського середовища. Корпоративна соціальна відповідальність полягає у тім, що бізнес, беручи на себе зобов'язання щодо соціальної відповідальності, може реалізовувати проекти, спрямовані на покращання екологічної ситуації, підтримку місцевих громад, розвиток освіти й охорони здоров'я. Влада, у свою чергу, може створювати сприятливі умови для реалізації таких ініціатив, надаючи податкові пільги та підтримку. Спільні проекти з розвитку інноваційних кластерів та бізнес-інкубаторів можуть сприяти розвитку нових технологій і підприємств. Це дозволяє створювати нові робочі місця, залучати інвестиції та підвищувати конкурентоспроможність економіки. Саме ці методи покладені в основу дослідження.

Результати. Методологія реалізації партнерських відносин між бізнесом і владою у контексті забезпечення сталого розвитку базується на чіткій ідентифікації спільних цілей, розробці стратегій співпраці, організації процесів взаємодії та оцінці результатів. Практичні аспекти таких відносин можуть набувати різних форм, включаючи публічно-приватне партнерство, корпоративну соціальну відповідальність й розвиток інноваційних кластерів. Сталий розвиток вимагає взаємодії між різними секторами суспільства, і партнерські відносини між бізнесом і владою є ключовими для досягнення довгострокових цілей економічної, екологічної та соціальної стабільності. Ефективне використання економічного потенціалу бізнесу, а тим більше його інноваційного потенціалу, неможливо без необхідної для цього системної інституційної та інфраструктурної підтримки. Це обумовлено тим, що інноваційний потенціал є трирівневою економічною системою, яка інтегрується з відповідною системою економіки, забезпечуючи їм потенціал розвитку завдяки інноваційній діяльності.

Перспективи. Концепція сталого розвитку може бути реалізована лише завдяки спільним зусиллям влади, суспільства і бізнесу. Оскільки зазвичай фінансові пріоритети перемагають екологічні, в сучасній економіці назріли зміни. Неможливо мати здорову економіку без здорового суспільства, якісну продукцію без природних ресурсів і сировини, тому екологічні імперативи повинні формувати законодавчу базу функціонування сучасної економіки.

Ключові слова: *партнерство, влада, бізнес, економіка, сталий розвиток, зелене зростання.*

Summary. *Introduction. In today's world, sustainable development is becoming an integral part of the strategies of many organizations and states. This requires interaction between different sectors of society, especially between business and government. In the context of sustainable development, partnerships between these two actors are key to achieving long-term goals of economic, environmental and social stability.*

Partnerships between business and government are extremely important to ensure sustainable development. They allow you to combine resources, knowledge and experience to achieve common goals. In addition, such relations contribute to increasing trust between different sectors of society, which is an important factor in sustainable development. The partnership contributes to solving complex social and environmental problems that require an integrated approach. For example, the problems of climate change, reducing poverty, ensuring access to quality education and health care cannot be solved by the efforts of one party alone. They require joint actions and interaction of various subjects.

Purpose. The purpose of this article is to define and theoretically outline the conceptual mechanisms for the implementation of partnership relations between business and government for the implementation of the concept of sustainable development.

Materials and methods. Partnership relations between business and the government can take different forms depending on the specifics of a specific situation: public-private partnership; corporate social responsibility; innovation clusters and incubators. The form of cooperation in the form of a public-private partnership provides for the joint financing and implementation of various environmental projects that have important social significance, allows to combine the resources and expertise of both parties to achieve common goals. For example, construction of infrastructure facilities, development of energy projects, improvement of the urban environment. Corporate social responsibility consists in the fact that a business, assuming obligations regarding social responsibility, can implement projects aimed at improving the environmental situation, supporting local communities, and developing education and health care. The authorities, in turn, can create favorable conditions for the implementation of such initiatives by providing tax incentives and support. Joint projects on the development of innovation clusters and business incubators can contribute to the development of new technologies and enterprises. This makes it possible to create new jobs, attract investments and increase the competitiveness of the economy. These methods are the basis of the research.

The results. The methodology of implementing partnership relations between business and government in the context of ensuring sustainable development has been based on the clear identification of common goals, the development of cooperation strategies, the organization of interaction processes and the evaluation of results. Practical aspects of such relations can take various forms, including public-private partnerships, corporate social responsibility, and the development of innovation clusters. Sustainable development requires interaction between different sectors of society, and partnerships between business and government are key to achieving long-term goals of economic, environmental and social stability. Effective use of the economic potential of business, and even more so its innovative potential, is impossible without the necessary systemic institutional and infrastructural support. This is due to the fact that innovative potential is a three-level economic system that integrates with the corresponding economic system, providing them with the potential for development thanks to innovative activity.

Prospects. The concept of sustainable development can be implemented only thanks to the joint efforts of the government, society and business. Since financial priorities usually win over environmental ones, changes are ripe in the modern economy. It is impossible to have a healthy economy without a healthy society, quality products without natural resources and raw materials, therefore environmental imperatives should form the legislative basis for the functioning of the modern economy.

Key words: *partnership, power, business, economy, sustainable development, green growth.*

Методологія реалізації партнерських відносин між бізнесом і владою у сфері імплементації стратегії сталого розвитку включає декілька основних етапів: ідентифікацію спільних цілей, розробку стратегій співпраці, організацію процесів взаємодії та оцінку результатів.

На першому етапі — ідентифікація спільних цілей — важливо визначити, які саме цілі сповідують бізнес і влада. Сталий розвиток вимагає гармонізації економічних інтересів бізнесу зі соціальними й екологічними цілями суспільства. Спільні цілі можуть включати зниження викидів вуглекислого газу, підвищення рівня зайнятості, покращання якості життя населення й збереження природних ресурсів.

Після визначення цілей необхідно розробити стратегії, які допоможуть досягти цих цілей. Цей етап включає створення механізмів співпраці, визначення ролей й обов'язків кожної сторони, а також розробку планів дій. Важливо враховувати специфіку кожного регіону та галузі економіки.

На етапі організації процесів взаємодії відбувається реалізація запланованих дій. Це може включати спільні проекти, створення консультативних комітетів, організацію семінарів і тренінгів. Ефективна комунікація та постійний обмін інформацією між бізнесом і владою є ключовими для успішної реалізації партнерства.

Завершальним етапом є моніторинг й оцінка результатів спільних дій. Це дозволяє визначити ефективність партнерства, виявити слабкі місця та розробити рекомендації для подальшого вдосконалення. Оцінка повинна бути систематичною і ґрунтуватися на чітких критеріях.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Джерелом дослідження формування партнерства між владою і бізнесом є концепція сталого розвитку, цілі сталого розвитку, збір та аналіз статистичної, аналітичної інформації, суджень незалежних експертів-аналітиків, а також висновків світових міжнародних екологічних організацій.

Наукові дослідження аналізу ринку логістичних послуг відображаються у працях вчених А. Г. Зінченко [1], Е. В. Камишникової [2], О. С. Редькіна [1], О. М. Павлової [3; 4; 9], О. Ляшенко [1], К. В. Павлова [3; 4; 9], М. А. Саприкіна [1], А. Ю. Якимчук [5; 6; 7].

Проте погіршення стану навколишнього середовища, незадовільна ситуація на внутрішньому ринку вимагає більш глибокого обґрунтування низки питань щодо розробки механізму регулювання партнерських відносин між бізнесом і владою задля імплементації концепції сталого розвитку.

Метою статті є визначення та теоретичне окреслення концептуальних механізмів реалізації партнерських відносин між бізнесом і владою задля імплементації концепції сталого розвитку.

Матеріали і методи. Партнерські відносини між бізнесом і владою можуть набувати різних форм залежно від специфіки конкретної ситуації: публічно-приватне партнерство; корпоративна соціальна відповідальність; інноваційні кластери й інкубатори. Форма співпраці у вигляді публічно-приватного партнерства передбачає спільне фінансування й реалізацію різноманітних екологічних проектів, які мають важливе соціальне значення, дозволяє поєднати ресурси та експертизу обох сторін для досягнення спільних цілей. Наприклад, будівництво інфраструктурних об'єктів, розвиток енергетичних проектів, покращання міського середовища. Корпоративна соціальна відповідальність полягає у тім, що бізнес, беручи на себе зобов'язання щодо соціальної відповідальності, може реалізовувати проекти, спрямовані на покращання екологічної ситуації, підтримку місцевих громад, розвиток освіти й охорони здоров'я. Влада, у свою чергу, може створювати сприятливі умови для реалізації таких ініціатив, надаючи податкові пільги та підтримку. Спільні проекти з розвитку інноваційних кластерів та бізнес-інкубаторів можуть сприяти розвитку нових технологій і підприємств. Це дозволяє створювати нові робочі місця, залучати інвестиції та підвищувати конкурентоспроможність економіки. Саме ці методи покладені в основу дослідження.

Виклад основного матеріалу. Партнерські відносини між бізнесом і владою можуть набувати різних форм залежно від специфіки конкретної ситуації. Наприклад, публічно-приватне партнерство, як форма співпраці передбачає спільне фінансування й реалізацію проектів, які мають важливе соціальне значення (будівництво інфраструктурних об'єктів, розвиток енергетичних проектів, покращення міського середовища). Воно дозволяє поєднати ресурси та експертизу обох сторін для досягнення спільних цілей.

Корпоративна соціальна відповідальність (КСВ). Бізнес, беручи на себе зобов'язання щодо соціальної відповідальності, може реалізовувати проекти, спрямовані на покращення екологічної ситуації, підтримку місцевих громад, розвиток освіти та охорони здоров'я. Влада, у свою чергу, може створювати сприятливі умови для реалізації таких ініціатив, надаючи податкові пільги та підтримку [1; 2; 6].

Інноваційні кластери та інкубатори. Спільні проекти з розвитку інноваційних кластерів й бізнес-інкубаторів можуть сприяти розвитку нових технологій і підприємств. Це дозволяє створювати нові робочі місця, залучати інвестиції та підвищувати конкурентоспроможність економіки [3].

Партнерські відносини між бізнесом і владою є надзвичайно важливими для забезпечення сталого розвитку. Вони дозволяють поєднувати ресурси, знання та досвід для досягнення спільних цілей. Крім того, такі відносини сприяють підвищенню довіри між різними секторами суспільства, що є важливим чинником стабільного розвитку [4].

Партнерство також допомагає вирішувати складні соціальні та екологічні проблеми, які вимагають комплексного підходу. Наприклад, проблеми зміни

клімату, зменшення бідності, забезпечення доступу до якісної освіти та охорони здоров'я не можуть бути вирішені тільки зусиллями однієї сторони. Вони вимагають спільних дій та взаємодії різних суб'єктів [5].

Всі ці проблеми негативно впливають на стані довкілля України в цілому. Тому чітка систематизація методології співпраці влади і бізнесу дозволить створити сприятливі умови для розвитку умов запровадження концепції сталого розвитку в Україні, адекватному оцінюванню екологічного сліду підприємств, розроблення комплексу екологічних заходів, посиленню конкурентоспроможності національних підприємств, підвищити якість, екологічність, доступність їх послуг, стимулювати впровадження інновацій й запровадження нових технологій.

Партнерство бізнесу і влади є формою співпраці бізнесу з органами державної влади й місцевого самоврядування. Умовою успішного виконання завдань партнерства бізнесу і влади є ефективна держава й ефективний бізнес, який отримує належну адекватну підтримку від держави і бере активну участь у впровадженні цілей сталого розвитку. Саме тому нині назріла необхідність розроблення довгострокової стратегії соціально відповідального партнерства держави і бізнесу у цьому напрямі. Головною метою такого партнерства є підвищення рівня життя населення, покращання стану довкілля, створення широких і рівних можливостей екологічного розвитку. Держава має підтримати бізнес у його прагненні вийти за межі вузьких корпоративних фінансових інтересів, підтримати його екологічні прагнення і довести свою соціальну відповідальність [6; 7; 8].

Як свідчить практика соціального партнерства, у кожній країні відповідно до особливостей її історичного розвитку, господарської структури, правових традицій, ментальності формується специфічна національна модель партнерства, яка визначається особливостями соціально-економічного розвитку країни, її державного устрою, економічною, політичною, соціальною зрілістю суспільства, його готовністю до узгодження інтересів різних соціальних груп й взаємодії між ними.

В Україні формування власної моделі соціального партнерства здійснюють у доволі складних умовах суспільної перебудови і визначають сукупністю економічних, соціальних, політичних та ідеологічних чинників, пов'язаних з розвитком ринкової економіки, демократизацією суспільства, переходом до нових цивілізаційних форм (постіндустріального, інформаційного, «суспільства знань»), які впливають на формування партнерських відносин та роль державного управління в системі партнерства [9; 10].

Рис. 1. Активізація роботи в рамках Глобального партнерства в інтересах сталого розвитку
Джерело: [10; 11; 12; 13]

Задля якісного партнерства заради сталого розвитку необхідне зміцнення засобів здійснення й активізація роботи в рамках Глобального партнерства в інтересах сталого розвитку (рис. 1). У центрі «Порядку денного 2030» є 17 Цілей сталого розвитку (ЦСР), що чітко описують світ, якого ми прагнемо для всіх націй без вийнятків. Нові Глобальні цілі є результатом процесу, що був інклюзивнішим, ніж будь-коли: уряди залучили бізнеси, громадянське суспільство та місцян [8; 9; 10].

Згідно цілей сталого розвитку, до 2030 року, спираючись на нинішні ініціативи, Україною заплановано розробити на додаток до показника валового внутрішнього продукту інші показники вимірювання прогресу щодо сталого розвитку й сприяти нарощуванню природному потенціалу країни [10; 11; 12].

Організацією Об'єднаних Націй ухвалено план досягнення спільного кращого майбутнього. На наступні роки спільні зусилля буде спрямовано на подолання крайньої бідності, боротьбу з нерівністю і несправедливістю та на захист нашої планети. Держава, бізнес та суспільство повинні мати спільне бачення того, куди має рухатись світ [10; 12].

Завдяки такій методології дослідження економічної чи соціальної системи представляється можливим виявити не просто цілісність її елементів, а їх системну інтеграцію, що забезпечує синергетичний ефект. Це й дає змогу соціально-економічній системі, утвореної в результаті об'єднання господарської й соціальної діяльності, більш успішно взаємодіяти із зовнішнім середовищем, задовольняти її вимоги і тим самим досягати більш високий ефект в результаті своєї діяльності.

Відновлення й розвиток економіки у період воєнного стану	⇔	Звільнення від оплати судового збору (юридичних осіб й ФОПів), які постраждали внаслідок воєнних дій; створення прозорого механізму для розподілу міжнародної допомоги для громад, збереження податкового резидентства для українців, які тимчасово перебувають за кордоном, стимулювання переходу українського бізнесу з російського програмного забезпечення на українське.
⇓		⇓
Проведення назрілих інституційних реформ	⇔	Забезпечення інклюзивного діалогу між владою, бізнесом і громадянським суспільством, обов'язкові консультації з бізнесом при прийнятті регуляторних та податкових змін, необхідність проведення аналізу витрат-вигід при реєстрації будь-якого законопроєкту у Парламенті, удосконалення законодавства щодо сталого розвитку та збереження біорізноманіття, економного використання природних ресурсів.
⇓		⇓
Демонополізація економіки й мінімалізація впливу держави	⇔	Визначення крос-галузевих монополій на ринку вугілля й електроенергії і умов їх примусового поділу, стимулювання видобутку газу та спрощення доступу у сфері газовидобутку, раціональне використання електроенергії в умовах воєнного стану.
⇓		⇓
Вирівнювання конкурентних умов, захист українського виробника, дерегуляція	⇔	Імплементація Стратегії економічної безпеки 2025 та Національної економічної стратегії до 2030, зокрема вдосконалення закону про публічні закупівлі, вирівнювання тендерних умов на ProZorro для платників і неплатників ПДВ; сприяння корпоративній відповідальності бізнесу, налагодження партнерських стосунків між владою і бізнесом щодо імплементації концепції сталого розвитку.
⇓		⇓
Оцінювання екологічного сліду підприємства, його продуктів і послуг	⇔	Розроблення системи показників та аналіз діяльності стейкхолдерів. Сталий бізнес та інтереси громади. Роль соціального підприємництва та інвестицій впливу у розвитку громади. Довгострокове стратегічне планування. Підтримка просування експорту представників малого і середнього бізнесу. Формування концепції зеленого зростання, імплементація міжнародних практик.
⇓		⇓
Формування функціональних партнерств з усіма зацікавленими сторонам	⇔	Вертикальна й горизонтальна взаємодія задля досягнення цілей сталого розвитку, побудова сталих партнерств; публічно-приватне партнерство Налагодження діалогу між бізнесом й державою, перегляд ролі бізнесу в партнерському трикутнику «держава – бізнес – громада» з позицій екологічно збалансованого розвитку та сучасних умов воєнного стану.

Рис. 2. «Дорожня карта» реалізації цілей сталого розвитку Україною на найближчу перспективу

Джерело: авторська розробка

У сучасній економіці швидкість зміни технологій зростає, і ця тенденція збережеться надалі. У зв'язку з цим, організації, пов'язані прямо чи опосередковано з високими технологіями, наукомісткі підприємства повинні швидко і адекватно реагувати на новітні розробки та самі пропонувати нововведення. У даній роботі узагальнено необхідний внесок українського бізнесу в реалізацію Україною Цілей сталого розвитку, що репрезентовано на рис. 2. Це є «дорожня карта» на найближчу перспективу (1–3 роки).

Варто зазначити, що Уряд України приділяє належну увагу прискоренню розвитку науково-технологічної й інноваційної діяльності, оскільки як свідчить досвід промислово розвинених країн, саме 80–95% приросту ВВП припадає на частку нових знань, втілених у техніці і технологіях.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Методологія реалізації партнерських відносин між бізнесом і владою у контексті забезпечення сталого розвитку базується на чіткій ідентифікації спільних цілей, розробці стратегій співпраці, організації процесів взаємодії та оцінці результатів. Практичні аспекти таких відносин можуть набувати різних форм, включаючи публічно-приватне партнерство, корпоративну соціальну відповідальність й розвиток інноваційних кластерів.

Ефективне використання економічного потенціалу бізнесу, а тим більше його інноваційного потенціалу, неможливо без необхідної для цього системної інституційної та інфраструктурної підтримки. Це обумовлено тим, що інноваційний потенціал є трирівневою економічною системою, яка інтегрується з відповідною трирівневою системою економіки (промисловість, сільське господарство, будівельний, транспортний і інформаційний комплекси тощо), забезпечуючи їм потенціал розвитку завдяки інноваційній діяльності. Хоча для цього інноваційний потенціал бізнесу повинен мати відповідне цілям і завданням його використання, а також інституційне та інфраструктурне забезпечення.

Сталий розвиток вимагає взаємодії між різними секторами суспільства, і партнерські відносини між бізнесом і владою є ключовими для досягнення довгострокових цілей економічної, екологічної та соціальної стабільності. Тільки спільні зусилля можуть забезпечити гармонійний розвиток суспільства і вирішення актуальних екологічних проблем.

Література

1. Корпоративна соціальна відповідальність: моделі та управлінська практика : підручник / за науковою редакцією д.е.н., проф., засл. діяча науки і техніки України Редькіна О.С. К. : Вид-во «Фарбований лист», 2011. 480 с.

2. Камишникова Е.В. Аналіз екологічних аспектів корпоративної соціальної відповідальності в об'єднаннях підприємств України. *Економічний аналіз.* 2017. Т. 27, № 4. С. 205–210.

3. Павлов К.В., Павлова О.М., Бортнік А.В., Гупало В.В. Особливості розвитку міжнародних логістичних систем за умов глобалізації. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права.* 2023. № 1–2. С. 29–35. http://apie.org.ua/wp-content/uploads/2023/07/apie_2023_r01_a05.pdf (дата звернення: 22.07.2024).

4. Павлова О., Павлов К., Бортнік А., Волошин А., Мельник О. Методичні підходи до оцінки проєктів у підприємництві, логістиці та торгівлі. *Успіхи досягнення у науці. Серія «Соціальні та поведінкові науки».* 2024. № 4(44). С. 803–817. doi: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-4(4)-803-817; URL: http://perspectives.pp.ua/index.php/sas/article/view/12632 (дата звернення: 22.07.2024).

5. Якимчук А.Ю. Державна політика сталого збереження біорізноманіття: монографія. Рівне : НУВГП, 2014. 477 с.

6. Стратегія інформаційного забезпечення управління еколого-економічною безпекою України в умовах військово-політичної нестабільності : монографія. Під редакцією д.е.н., проф. А.Ю. Якимчук. Рівне : НУВГП, 2020. 154 с.

7. Якимчук А.Ю., Навроцький Р.Л. Екологічні інновації: основа економічної безпеки: монографія. Рівне : НУВГП, 2017. 230 с.

8. Павлова О.М., Павлов К.В. Логістична взаємодія між суб'єктами газотранспортної галузі: механізм реалізації та перспективи. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія «Економічні науки».* 2020. Т. 2, № 3(35). С. 46–51. doi: https://doi.org/10.25313/2520-2294-2020-3-5737.

9. Партнерство заради сталого розвитку. Зміцнення засобів здійснення й активізація роботи в рамках Глобального партнерства в інтересах сталого розвитку. *Global Compact Network Ukraine.* URL: https://globalcompact.org.ua/tsili-stijkogo-rozvytku/ (дата звернення: 22.07.2024).

10. Внесок українського бізнесу в реалізацію Україною Цілей сталого розвитку 2016–2020 рр. *CSR Ukraine.* URL: https://csr-ukraine.org/wp-content/uploads/2020/12/Vpliv-biznesu-na-CSR.pdf (дата звернення: 22.07.2024).

11. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів. *Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій.* URL: https://kno.rada.gov.ua/print/74005.html#_Toc231016334 (дата звернення: 22.06.2024).

12. Strengthen the means of implementation and revitalize the global partnership for sustainable development. *The Global Goals*. 2014. URL: https://www.globalgoals.org/goals/17-partnerships-for-the-goals/ (дата звернення: 22.06.2024).

References

1. Korporatyvna sotsialna vidpovidalnist: modeli ta upravlinska praktyka: pidruchnyk / za naukovoiu redaktsiieiu d.e.n., prof., zasl. diiacha nauky i tekhniky Ukrainy Redkina O.S. K.: Vyd-vo "Farbovanyi lyst", 2011. 480 s.

2. Kamyshnykova E.V. Analiz ekolohichnykh aspektiv korporatyvnoi sotsialnoi vidpovidalnosti v obiednanniakh pidpryiemstv Ukrainy. *Ekonomichnyi analiz.* 2017. T. 27, № 4. S. 205–210.

3. Pavlov K.V., Pavlova O.M., Bortnik A.V., Hupalo V.V. Osoblyvosti rozvytku mizhnarodnykh lohistychnykh system za umov hlobalizatsii. *Aktualni problemy innovatsiinoi ekonomiky ta prava.* 2023. № 1–2. S. 29–35. http://apie.org.ua/wp-content/uploads/2023/07/apie_2023_r01_a05.pdf (access date: 22.07.2024).

4. Pavlova O., Pavlov K., Bortnik A., Voloshyn A., Melnyk O. Metodychni pidkhody do otsinky proiektiv u pidpryiemnytstvi, lohistytsi ta torhivli. *Uspikhy dosiahnennia u nautsi. Seriia "Sotsialni ta povedinkovi nauky".* 2024. № 4(44). S. 803–817. doi: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-4(4)-803-817; URL: http://perspectives.pp.ua/index.php/sas/article/view/12632 (access date: 22.07.2024).

5. Iakymchuk A.Iu. Derzhavna polityka staloho zberezhennia bioriznomanittia: monohrafiia. Rivne: NUVHP, 2014. 477 s.

6. Stratehiia informatsiinoho zabezpechennia upravlinnia ekoloho-ekonomichnoiu bezpekoiu Ukrainy v umovakh viiskovo-politychnoi nestabilnosti: monohrafiia. Pid redaktsiieiu d.e.n., prof. A.Iu. Yakymchuk. Rivne: NUVHP, 2020. 154 s.

7. Iakymchuk A.Iu., Navrotskyi R.L. Ekolohichni innovatsii: osnova ekonomichnoi bezpeky: monohrafiia. Rivne: NUVHP, 2017. 230 s.

8. Pavlova O.M., Pavlov K.V. Lohistychna vzaiemodiia mizh subiektamy hazotransportnoi haluzi: mekhanizm realizatsii ta perspektyvy. *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal "Internauka". Seriia "Ekonomichni nauky".* 2020. T.2, № 3(35). S. 46–51. doi: https://doi.org/10.25313/2520-2294-2020-3-5737.

9. Partnerstvo zarady staloho rozvytku. Zmitsnennia zasobiv zdiisnennia y aktyvizatsiia roboty v ramkakh Hlobalnoho partnerstva v interesakh staloho rozvytku. *Global Compact Network Ukraine.* URL: https://globalcompact.org.ua/tsilistijkogo-rozvytku/ (access date: 22.07.2024).

10. Vnesok ukrainskoho biznesu v realizatsiiu Ukrainoiu Tsilei staloho rozvytku 2016–2020 rr. *CSR Ukraine.* URL: https://csr-ukraine.org/wp-content/uploads/2020/12/Vpliv-biznesu-na-CSR.pdf (access date: 22.07.2024).

11. Stratehiia innovatsiinoho rozvytku Ukrainy na 2010–2020 roky v umovakh hlobalizatsiinykh vyklykiv. *Komitet Verkhovnoi Rady Ukrainy z pytan osvity, nauky ta innovatsii.* URL: https://kno.rada.gov.ua/print/74005.html#_Toc231016334 (access date: 22.06.2024).

12. Strengthen the means of implementation and revitalize the global partnership for sustainable development. *The Global Goals.* 2014. URL: https://www.globalgoals.org/goals/17-partnerships-for-the-goals/ (access date: 22.06.2024).